

konfirmationstalehjalp.dk

Kære alle sammen

Hvor er det rørende at stå her i Vor Frue Kirke i dag, omgivet af familie, venner og menigheden – mennesker, der er kommet fra hele landet for at fejre vores lille Alma Sofie Jensen.

Alma, vores Alma. Tre måneder gammel, rolig som et stille vand, med et nysgerrigt blik, der allerede ser ud til at stille tusind spørgsmål – og et smil, der uden videre smitter hele rummet. Du forstår ikke alt, hvad der sker i dag. Men du mærker, at du er omgivet af kærlighed. Og det er nok.

I dag handler om tilhør. Om at blive båret ind i et fællesskab, som har været her længe før os, og som vil være her, når vi engang slipper. Vi forældre kommer oftest her i kirken til højtider og familiegudstjenester – og i dag mærker jeg, hvorfor det betyder så meget. For troen er ikke kun store ord. Den er hænder, der hjælper. Et blik, der ser. Et fællesskab, der står klar, når livet både lyser og slår knuder.

Jesus siger: “Lad de små børn komme til mig; det må I ikke hindre dem i, for Guds rige er deres.” (Markus 10,14)

I dag bærer vi dig, Alma, tæt på de ord. Ikke for at lægge tunge forventninger på dine små skuldre, men for at minde os selv om, at du allerede er elsket. Og at Guds kærlighed altid begynder med et åbent favntag.

Jeg tænker også på ordene fra Salme 23: “Herren er min hyrde, mig skal intet fattes.”

Det ønsker vi for dig, Alma – at du gennem hele livet må føle dig ledsaget. At du, når vejene er lige, går let og frit. Og når de bliver stenede, må opleve, at nogen går sammen med dig, viser vej, holder dig i hånden.

Vores løfte til dig er enkelt: Vi vil give dig et hjem med plads til tro, håb og kærlighed.

Plads til at spørge. Plads til at tvivle. Plads til at le og græde. Plads til at opdage, hvem du selv er, og hvad du drømmer om. Og vi er så taknemmelige for, at vi ikke står alene. Vi har jer – familie fra nord, syd, øst og vest – og et menighedsfællesskab, som allerede har båret os med bønner, praktisk hjælp og varme smil. Det er et stærkt netværk, og i dag bliver Alma en del af det.

Alma, du smiler til alle, og du minder os om, at kærlighedens sprog er enkelt. Dit blik siger: Jeg hører til. Og det gør du. Hos os. Hos Gud. I denne kirke. I denne store familie, der allerede elsker dig højere, end ord kan bære.

Lad os bede en kort takkebøn.

Gud, tak for Alma – for hendes sunde lille krop, hendes rolige sind og det nysgerrige blik, som ser verden for første gang.

Tak for kærligheden, der omgiver hende i dag, og for fællesskabet her i Vor Frue Kirke.

Velsign hende på hendes livsrejse.

Giv os som forældre visdom og mildhed, tålmodighed og mod til at elske hende ubetinget.

Lad hende altid vide, at hun hører til – hos os, hos jer, hos dig.

Amen.

Kære Alma, i dag begynder din rejse i kirkens tegn, men den fortsætter i hverdagen: i hverdagens kys godnat, i sange ved sengetid, i familiegudstjenester, i højtider og i den hjælp, vi giver hinanden. Du er velsignet, du hører til, og du er elsket. Og vi glæder os til at gå vejen sammen med dig.

Denne tale blev lavet med konfirmationstalehjalp.dk. Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu på konfirmationstalehjalp.dk

Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk